A°. 1834. N°. 69.

ZONDAG DEN 27sten JULIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

ADVERTISSEMENTEN.

TRANSPORTEN.

(28120) Den 15den Julij 1834. AMBTENAREN, provisioneel belast met het Departement der *Nieuwe Wees Kurateele- en Onbeheerde Boedels Kamer*, als beheerende den Boedel H. B. TEXIER, aan J. J. G. SPILKER, bij kwijting van Hijpotheek van ⅙ aandeel in de Plantaadje *Reijnsfort*; aankomende gemelde Boedel voor H. J. S. R. SANDIFORT, als dibeleerende mede Erfgenaam van voorschreve Boedel.

Den 16den. J. E. LIJONS, Vendumeester, aan J. G. WEIJLER, van een Erf en Gebouwen, verdeeld in *drie* Kamers, staande en gelegen aan de *Heeren Straat*, La. C. No. 60; aangekomen hebbende den Boedel wijlen J. H. GREEVE.

Idem. Denzelven als voren, ten behoeven S. A. SAMUELS, van een Erf en daarop staande Gebouwen, gelegen aan *Paramaribo*, aan de *Rijweg* naar *Quata*, uitmakende een gedeelte van de gewezene *Hortus Surunamensis*, aangekomen hebbende den Boedel JOHAN GOTTLIEB ENGEL.

Idem. Denzelven als voren, aan C. A. RICHTER, voor de minderjarige kinderen van ANNAATJE van SUSANNA van BRUIJNING, van een Huis en Erf, gelegen aan de regterhand van de *Rijweg* naar *Quata*, tusschen de Grond *Carelsburg* en het Erf aankomende gemelde Boedel J. G. ENGEL.

Idem. Denzelven als voren, aan JOHANNES QUASSIE van ENGEL, van de Kostgrond genaamd de *Nieuwe Aanleg*, gelegen ter regterhand aan de *Rijweg* naar *Quata*, bestaande in onderscheidene concessiën, uitmakende een gedeelte van de Grond *Willeminasburg*; aankomende den Boedel J. G. ENGEL.

Idem. Denzelven als voren, aan L. ROMAN, gebore CARTER, van een Erf met de daarop staande Gebouwen, gelegen alhier aan *Paramaribo*, aan de *Waterkant*, La. A. No. 53; aangekomen hebbende den Boedel MARIA ERMUTHA ROTHE, laatst weduwe JOHN EVANS.

Idem. Denzelven als voren, aan J. P. C. VAN DE LANDE, van een Huis en Erf, met de daarop staande Gebouwen, gelegen aan de *Hooge Straat*, bekend onder La. D. Nos. 798 en 800, aangekomen hebbende den Boedel JOHAN GOTTFRIED AKKERMAN.

Den 18den. Den Exploicteur bij het Geregtshof, aan LUCIA MARIA ALEXANDER DE VRIES, van het Erf aan de *Keizer Straat*, La. D. No. 200.

Idem. LUCIA MARIA ALEXANDER DE VRIES, aan DAVID SIMON GOEDMAN, van het Huis en Erf, aan de *Keizer Straat*, La. D. No. 200.

Den 22sten. M. A. KEIJSER, aan J. J. BENNERNAGEL, van een Erf, Steenevoeten en Put, gelegen aan de *Keizer Straat*, La. A. No. 36.

Idem. De weduwe E. E. SALOMONS, nu Boedel, aan MARIA MACKNEEL, van een Erf, gelegen alhier aan *Paramaribo*, aan de *Wageweg Straat*, bekend onder La. D. No. 88.

HIJPOTHEEK.

Den 23sten. PHILIDA van CHRISTINA van DU MAURIN, Eerste Hijpotheek, aan J. O. N. ENGELBRECHT qq., JOHANNA van BORGSTEDE, te vestigen op het Huis en Erf aan de *Prince Straat*, La. D. No. 840.

Paramaribo den 25 Julij 1834.

WENTHOLT,
Fung. Griffier.

(33116) Op autorisatie van de Commissie tot de zaken der *Nieuwe Wees- Kurateele- en Onbeheerde Boedels Kamer*, zullen de AMBTENAREN, provisioneel belast met dat Departement, overgeven aan MARTINUS JOHAN VAN TRIGT, den Boedel van ELISABETH PETRONELLA VAN TRIGT, wed. L. J. RENS.

Paramaribo den 24 Julij 1834.

De Scriba bij de Commissie voornd.,
R. GOLLENSTEDE.

(31234) Verkoop bij Executie, ten overstaan van den fung. adjunct Griffier bij het Geregtshof:

Van den Slaaf *Daniel*, aankomende J. M. WELHAVEN.

Den Slaaf *Manuel*; aankomende ISAK NAHAR MESQUITA.

Deze Executive verkoopingen zullen plaats vinden, op Woensdag den 30 Julij 1834, des voormiddags ten *negen* uren, voor het lokaal van het Geregtshof der Kolonie *Suriname*.

De processen-verbalen van arrest of in beslagneming, liggen ter *visie*, ter Griffie van het Geregtshof voormeld.

Paramaribo den 27 Julij 1834.

De Deurwaarder bij het Geregtshof te *Suriname*, speciaal ten dienste der Commissie tot de Kleine Zaken,
ABm. FERNANDES Jr.

(33123) Het heeft den Algoeden God behaagd op den 20 dezer, des avonds ten 9 uren, door den dood uit onze midden, zoo als wij hoopen en vertrouwen, tot zich over te nemen, onze geliefde Dochter en waarde Zuster LOUISA ERHARDINA SUSANNA MEIJER, in den jeugdigen ouderdom van 25 jaren, 10 maanden en 22 dagen, naar eene langdurige kwijnende ziekte.

Hoe grievend dit verlies voor ons is, kan een ieder die haar gekend hebben ligt beseffen.

Paramaribo den 26 Julij 1834.

F. P. BÖHM
Mede voor mijne Kinderen.

(33124) De Heeren Inteekenaren der Societeit, *de Goede Gezindheid*, worden ten vriendelijkste verzocht, om op aanstaande Vrijdag, zijnde den *eersten* Augustus, des avonds ten half zeven uren, in gemelde Societeit te willen compareren, tot het kiezen van een Bestuur.

Paramaribo den 26 Julij 1834.

D. PRET, geb. BURGER.

(31265) Worden te huur gevraagd: 15 a 20 goede *DELVERS*, om eenigen tijd op Plantaadje te werken. — Adres ter dezer *Drukkerij*.

(31226) *Eerste* qualiteit Fransche *BRANDEWIJN* in demejeanen, te bekomen bij
BROMET & BENJAMINS.

(33125) Vermist sedert *acht* dagen, eene groote mooije *KOE*, het eene oor afgesneden en een touw om den hals; — die dezelve bij de ondergeteekende terug bezorgd, zal *genereus* beloond worden.

Paramaribo den 26 Julij 1834.

M. M. SMITH.

Mengelwerk.

HET VLOO-PROCES (*)

(*Gazette des Tribunaux*, 22 Nov. 1833.)

Regtbank van Correctionéle Policie te Parijs, 6de Kamer, onder het Voorzitterschap van den Heer Pérignon;
Zitting van 21 November.

Eene zeer ongemeene zaak bragt heden voor de Correctionéle Regtbank de bestuurders van twee dramatische ondernemingen, mededingers in roem en voorspoed. Het gold hier niets minder, dan het *Buitengewoon Schouwspel der arbeidende Vlooijen*, vertoont door den Heer Maestro, op het Beursplein, No. 27, ter eene, en de *Tentoonstelling der nijvere Vlooijen van Londen, onder de bescherming der Koninklijke Familie en des Adels van Groot-Brittanje*, enz. waarop de Heer Berlolotto dagelijks het publiek vergast, in de straat *Richel'eu*, No. 10, ter andere zijde.

Ten einde het wufte publiek te lokken en te booijen, deed de Heer Maestro, door geheel *Parijs*, geweldig groote biljetten aanplakken van dezen inhoud: »Buitengewoon Schouwspel »der arbeidende Vlooijen, de eenige, welke eene »zeer groote vermaardheid en de eer verworven »hebben der bescherming van al de Mogendheden van *Europa*.

»Het publiek zij gewaarschuwd, zijne Tentoonstelling niet te verwarren met die van een' »*kwakzalver*, in de straat *Richelieu*, als zijnde »eene slechte en gemeene kopij van de zijne, »te eenemaal de belangstelling des publieks onwaardig.

»Men aanschouwt eene groote Balzaal, in »welke twee vlooijen gekleed als Dames, en twee »andere als Heeren, een wals uitvoeren. Ten »vlooijen, in het orkest bespelen verschillende »instrumenten van geëvenredigde grootte. De »muzijk is van Rossini en duidelijk hoorbaar. »De zaal is met smaak versierd en door lusters »verlicht.

»Het rijtuig van den Heer van Northumberland, getrokken door vier vlooijen, geheel getuigd; de koetsier en voorrijder, desgelijks vlooijen, in Hertoglijke liverei: de eerste »houdt eene zweep, om zijn viersp an te kastijden.

»Twee vlooijen beslechten eene zaak van eer, »den degen in de hand.

»Eene andere, in een blaauw kleedje, haalt »een' emmer water op uit een' put.

»Een olifant van verbazende grootte, door twee »vlooijen voortgesleept.

»Men ziet den Dey van *Algiers* in groot kostuum, een' schepter in de hand, te paard gestegen op eene vloo, welker tuigen van goud zijn.

»Een groot gouden stuk geschut, getrokken »door twee vlooijen.

»De vertoonplaats is alle dagen open, van 10 »ure des morgens tot 10 ure des avonds.

»De *entrée* is 1 *fr.* per persoon; voor kinderen de helft."

De Heer Berlolotto bleef niet achterlijk, maar verspreidde alom biljetten van nagenoeg denzelfden inhoud, doch waarin alleen het woord *charlatan* zorgvuldig vermeden, en door dat van *individu* vervangen werd. Bij hem zaten, in stede van tien, twaalf vlooijen in het orkest. Bij hem zag men ook nog vier vlooijen, aan eene tafel zittende en eene partij *piquet* spelende; een driemast oorlogschip van 120 stukken geschut, voorzien van alle zeilen, touwwerk, enz. getrokken door eene enkele vloo; den Hertog van Wellington, met zijne twee *Aides des-camp*, op geheel van goud getuigde vlooijen gestegen; de degens van zijne Duëllisten waren van staal; een steekspel, uitgevoerd door vlooijen in verschillend kostuum, enz.; terwijl hij voorts verzekert, dat de bevalligheid en juistheid der verrigtingen, gevoegd bij de overgroote moeijelijkheid, gelegen in het onderwijzen en kleeden van zoo kleine insekten, alles overtreffen, wat zich denken laat.

(*) Wij vragen onzen lezeren geene verschooning voor de overname van dit zonderling Pleidooi. De *Franschen* toch, die zich der wereld dagelijks in zulk een hatelijk en bejammerenswaardig licht vertoonen, hebben ook hunne belachelijke zijde. Van dien kant nu aanschouwt men ze hier; en men kan niet ontkennen, dat de beuzelachtigste zaak, welke misschien ooit voor eenige Regtbank, behalve voor eene *Fransche*, bepleit werd, hier op eene zoo naïve wijze is voorgesteld, dat zij niet missen kan, de lachspieren onzer meer ernstige, maar ook oneindig meer *solide* Natie in beweging te brengen. — *Vert.*

De lezing dezer beide authentieke stukken bragt natuurlijk de liefhebbers in eene groote verlegenheid; eene wreede onzekerheid deed hen onophoudelijk van het Beursplein naar de straat *Richelieu*, en omgekeerd, zich begeven.

Intusschen nam de Heer *Berlolotto*, geweldig gegriefd door den bijnaam van *kwakzalver*, die in groote letteren op de aanplakbiljetten van den Heer Maestro prijkte, de zaak zeer ernstig op, dagvaardde laatstgemelden, en dwong hem alzoo, zijne gewigtige werkzaamheden te verlaten, om zich op de bank der beschuldigden te komen nederzetten, waar ook zijn beschuldiger in persoon verscheen.

De Voorzitter doet den aanklager de gewone vragen. Berlolotto beantwoordt dezelve.

De Voorzitter. Welk is uw beroep?

Berlolotto, (met veel deftigheid.) Ik laat vlooijen zien. (Men lacht.)

Voorzitter. Waarover beklaagt ge u?

Berlolotto. Hier moet een kwakzalver zijn. De Heer Maestro verwijt *mij*, dit te zijn; en ik, ik houd er *hem* voor. Eén van ons beiden moet dus een kwakzalver zijn. Ik gedraag mij aan de uitspraak des Geregts.

De Heer Maestro, op zijne beurt door den Voorzitter ondervraagd, staat met veel drift op, en zegt: »Mijne Heeren! Lang heb ik te *Londen* een' tak van nijverheid uitgeoefend, ten doel hebbende, op een klein tooneel, de zegepralen en vermeesteringen van Keizer Napoleon te vertoonen. Men sprak mij van de onderneming van den Heer Berlolotto. Ik ging die zien, en vond ze niet slecht. Later bekroop mij de lust, naar *Frankrijk* over te steken. Ik gevoelde, dat ik tot iets beters, dan hetgeen de Heer Berlolotto had verrigt, bekwaam was; en wel des te levendiger, daar ik, van mijne kindschheid af, bestendig veel smaak en geschiktheid had voor de opvoeding van verschillende insekten. Zoo onderwees ik, op het Collegie, l . . . . n, vlooijen enz. (Zich tot de vergadering wendde.) Men geve mij eene vloo, en ik zal haar, op staanden voet, op de schrijftafel zelve van Mijnheer den Voorzitter, doen werken (een luid, aanhoudend gelach); terwijl het den Heere Berlolotto veel tijds kost, om ze te onderwijzen en te vormen. Ik heb dus mijne kleine Tentoonstelling ondernomen en tot stand gebragt, en vermeen in waarheid niet, den Heer Berlolotto eenige onregt te hebben aangedaan, met vóór hem te *Parijs* mijne arbeidende vlooijen te vertoonen."

De Heer Barillon, Advokaat van Berlolotto, neemt het woord:

»Mijne Heeren! Gij zijt ongetwijfeld reeds in»gewijd in de gewigtige debatten, tot wier be»handeling gij heden als Overheidspersonen ge»roepen zijt. Immers, er is nagenoeg geen in»woner van *Parijs*, die niet aan zijn huis de »biljetten heeft ontvangen, welke ik u als las»terlijk kom aanklagen. Dezelve hebben u gewis»selijk kenbaar gemaakt, dat er in *Parijs* twee »troepen Acteurs bestaan van eene gansch bij»zondere soort, bekend bij den naam van *ar»beidende vlooijen*, maar, hetgeen die biljetten »u niet voldoende hebben verklaard, en hetgeen »ik in last heb u te bewijzen, is, dat er, met »betrekking tot de Heeren Berlolotto en »Maestro, een uitvinder is en een namaker, »één eerlijk man, die belasterd, en een eerlijk »man, die een lasteraar is. Oordeelt zelve, Mijne »Heeren, wat hij is van die beiden, voor wien »ik mij hier vertoone!

»De Heer Berlolotto had aan zijnen vader »het geheim te danken van het vernuftig beroep, »thans door hem gedreven. Reeds in den jare »1815 vertoonde een *Genuees*, met name Bruno, »met wien de vader geässocieerd was, te *Parijs* »nijvere vlooijen; de zoon, de van zijnen vader »verkregen kennis zich ten nutte makende, deed »reuzenschreden in de opvoeding der vlooijen. »Nooit had iemand vóór hem eene vloo leeren »putten, een paar leeren duëlléren, een orkest »zamengesteld uit muzikale vlooijen! Hij bepaal»de zich niet tot het werktuigelijke: een ge»schrift, verleden jaar te *Londen* door hem »uitgegeven, getuigt, dat hij dit insekt als diep»denkend Natuurkundige heeft bestudeerd. »Naauwkeurig beschrijft hij daarin deszelfs maak»sel, zeden en gewoonten; in één woord, hij »heeft op de vloo de zielkunde toegepast, zoo »als men zulks tegenwoordig op den mensch »doet. Van hier, dat zijn roem welhaast zoo »zeer steeg, dat hij zich vereerd vond met de »bescherming der *Groot-brittannische* Konink»lijke Familie, van den Adel en alle aanzienlijke »personaadjen van *Londen*, waaronder met na»me Prinses Augusta en de Hertog van »Glouchester. Zoodat gedurende meer dan »twee jaren zijne Tentoonstelling van vlooijen »bestendig een' verbazenden toeloop had, en, »als 't ware, eene Volksinrigting is geworden.

»Te *Londen* maakte de Heer Berlolotto, »voor het eerst, kennis met den Heer Maestro. »Deze speculeerde, op geheel verschillende wijze, »op de algemeene nieuwsgierigheid: hij vertoonde »aan *Londens* bevolking *de Veroveringen van* »Napoleon. Maar het schijnt, dat te *Lon»den* zoo wel, als elders, de betoovering, aan »dien grooten naam verbonden, door te groote »verspilling, eindelijk uitgeput raakte, en dat »de glorie van Napoleon, Maestro geen brood »meer gaf. Hij nam daarom de toevlugt tot een' »anderen tak van nijverheid, aangemoedigd door »het voorbeeld van Berlolotto. Hem beving »eene *jeukte*, om het publiek nijvere vlooijen te »vertoonen. Hij zeide *Londen* voor *Parijs* »vaarwel, en Napoleon voor arbeidende vlooi»jen! Het stond hem ongetwijfeld vrij, aldus »van het oneindig groote af te dalen tot het »oneindig kleine; maar niet, den voorspoed van »anderen te ondermijnen, door, ten koste van »den Heer Berlolotto, te *Parijs*, letterlijk »diens aankondigingen te kopiëren; hem, een »nieuweling in het vak, die, vóór zijne komst »alhier, naauwelijks eene mannelijke van eene »vrouwelijke vloo wist te onderscheiden; (en »het schijnt, dat deze onderscheiding, in het »belang der kunst, van het hoogste gewigt is.) »En ondertusschen vermeet hij zich de bewering, »dat hij de eenige bezitter is van vlooijen, die »een' *Europeschen* roem hebben verworven!

»De Heer Berlolotto kon niet onverschillig »blijven bij zoo veel onbeschaamdheid. Hij ver»nam te *Londen*, dat men te *Parijs* zijne aan»spraak op de gunst des publieks overweldigde. »Men gevoelt, hoezeer hem deze naäping moest »*steken!* Hij scheept zich onmiddellijk, met »zijn oorlogschip van honderdtwintig stukken, »zijn' olifant, zijne Balzaal en heel zijn micros»copisch gevolg, in op de pakketboot, en komt »te *Parijs*, vast beraden, om eenen namaker, »stout genoeg om zich met de vederen van eenen »roem te tooijen, dien hij nooit behaald had, »rekenschap af te vorderen. De aankondiging »van Maestro dien ten gevolge, u, Mijne »Heeren, bekend, waarin hij den Heer Berlo»lotto een' *kwakzalver* noemde, — deze be»leediging deed de maat des onbescheids over»loopen. Berlolotto gaf zijner regtmatige »verontwaardiging lucht in de krachtigste be»woordingen. Ziet hier het antwoord van Maes»tro: *»Gode zij dank, ik win veel gelds; ik »sta in de gunst van al de dagbladen; heden »zelfs staat er een groot artikel, te mijnen »voordeele, in een groot blad, van den Heer* »Jules Janin; *in de Temps staat er ook een.* »*Ik waarschuw u, dat, zoo ge het ongeluk »hebt, mij te mijnent te komen beleedigen, »ik u de hersenpan met eene pistool zal ver»brijzelen, voor dat ge nog een woord ge»sproken hebt. Op die wijze zult ge onder»vinden, dat een eerlijk man zijn woord houdt.*"

Maestro, (met drift.) Ik heb 't gezegd en ik zal woord houden.

Berlolotto. Gij hoort het!

Maestro, (op zijne bank springende.) Ik houd woord, Mijnheer; ik houd woord!

De Heer Barillon, (vervolgende.) »Op »ontvangst van dezen niet zeer beleefden brief, »begreep de Heer Berlolotto, dat het beter »ware, met dusdanig man, den vorm van een »regterlijk duël te omhelzen, en voor u, Mijne »Heeren, den laster te bestrijden met de wape»nen, welke hem de waarheid zoo wel, als de »bewustheid van zijn goed regt verschaffen."

De Advocaat besluit met tegen Maestro te concluëren tot 3000 *fr.* schavergoeding en het aanplakken van het vonnis.

Maestro scheen van nieuws ter prooije aan de levendigste gemoedsbeweging: 't was alsof de springziekte geest van een der woedigste van zijne Acteurs in hem gevaren was!

De Heer Pline Faurie, Advocaat van den Heer Maestro, heeft het woord:

»Mijne partij heeft in zijn pleidooi alles uit»geput, wat deze zaak *bijtends* heeft. Mij rest »niets meer, dan u, Mijne Heeren, de zeer een»voudige taal van waarheid en rede te doen »hooren. De Heer Berlolotto was te *Lon»den*, toen hij vernam, dat de Heer Maestro »zich te *Parijs* bevond, en dáár, met zijne »*Fransche* vlooijen, goede zaken deed. Terstond »was hij bedacht, hem te gaan verdringen. Hij »borg zijne *Engelsche* vlooijen, zijnen Hertog »van Wellington, zijne Duëllisten, zijne »muzikanten, zijne danseressen in zijne mouw, »stak het kanaal over, en kwam te *Parijs*. Bij »zijne komst verspreidde hij alom berigten, in »welke hij hoog opgaf van de meerderheid van »zijn genie, van zijne aanhoudende studiën, »van de voorbeeldelooze kunst, waardoor het »hem gelukt was, der vlooijen het springen af »te leeren, door dezelve drie dagen in een rad »op te sluiten. . . . ."

Maestro. Beklagelijk! Goede Hemel! beklagelijk!

Berlolotto. Gij zijt het, die beklag en medelijden wekt: uwe vlooijen weten niet, wat werken is.

Maestro. Zoudt ge mij willen doen gelooven, *mij*, dat uwe vlooijen niet meer springen?.... Beklagelijk, *mio caro!* beklagelijk!

De Heer Pline Faurie, (voortgaande.) »Het was den Heere Berlolotto geoorloofd, »zichzelven te prijzen; maar het stond hem niet »vrij, zijne *Engelsche* vlooijen te prijzen, ten »koste van onze *Fransche* vlooijen. . . . ."

Berlolotto. De mijne zijn bekend. Ik heb er eene verkocht aan den Graaf Demidoff. De uwe zijn niet eens menschen-vlooijen: uwe hond verschaft u uwe Acteurs!

De Heer Pline Faurie vervolgt zijn pleit, onophoudelijk in de rede gevallen door beide partijen. Hij beweert, dat hier geen laster plaats greep. Maestro heeft Berlolotto met den naam van kwakzalver bestempeld, maar dusdoende hem bij zijnen waren naam genoemd.

De Heer Declozeaux, Advocaat des Konings, bepaalt zich tot de behandeling der zaak uit een regtskundig oogpunt. Hij is van meening dat het misdrijf van laster bewezen is, en besluit tot het toepassen op Maestro van de straffen, bij de wet gevorderd.

De Regtbank verwijdert zich om te raadplegen. Gedurende deze schorsing der zitting is het strijdperk geopend voor de heftige wederzijdsche aanvallen der partijen. Beiden spreken met vuur, elk tot de hem omringenden, over de voortreffelijkheid van hun opvoedingstelsel, de uitgebreidheid hunner werkzaamheden, den voorspoed hunner onderneming enz.; maar weldra elkander naderende, ontstaat er een levendige en koddige twist tusschen beiden:

Maestro. *Gij* zijt de kwakzalver, Mijnheer! Er is geen vonnis noodig, om dit te bewijzen.

Berlolotto. Gij zijt een ellendige weetniet, mijn goede Heer! Ik heb een boek in groot octavo over de vlooijen geschreven: daaruit hebt ge mijne geheimen gehaald.

Maestro. Gij hebt even zoo min geheimen als ik. Geef mij de eerste vloo de beste, en ik zal die oogenblikkelijk doen werken als een kleine Engel.

Berlolotto. Zwijg toch, om de eer der kunst!

Maestro. O, Mijnheer de kunstenaar! geef mij de eerste vloo de beste, en ge zult het zien! (Zich tot de vergadering wendende): Wie heeft eene vloo?

Berlolotto. Gij gebruikt niet dan hondenvlooijen, en ik verwed 20 *louis d'or*, dat drie vierden van uwe Acteurs op dit pas dood zijn.

Maestro. Wanneer ik vlooijen van mijn' hond gebruik, geef ik ze mijnen arm (hij stroopt zijne mouw op): zij worden weldra menschenvlooijen, daar ze zich met mijn eigen bloed voeden.

Berlolotto, (desgelijks zijnen arm vertoonende, die er zigtbare blijken van draagt.) En ik, *mio caro!* Meent ge dan, dat ik bij mijn' buurman ga, om hun tafel en huisvesting te bezorgen?

Maestro. Uw geheim is het mijne. Gij neemt de eerste vloo de beste, plaatst die op een hellend vlak, en maakt eenig voorwerp aan haar' kop vast; de vloo wil springen, (want de vloo wil altijd springen, en ik daag u uit, uwen Hertog van Wellington het springen te beletten) en doet alzoo, met kleine schokken, het rijtuig of het kanon voortgaan. Wat blief je?...

Berlolotto. Gij zijt niet waard, een kunstenaar te zijn.

Een der Toehoorders. Signor Maestro verkoopt het geheim.

Maestro. Neen, ik geef het ten beste.

Berlolotto. Ik heb mijne vlooijen bij den Koning der Franschen ingeleid.

Maestro. De Hertog van Orleans is de mijne komen zien.

Berlolotto. De Koning heeft mij in de Troonzaal ontvangen, en mij 20 *louis d'or* gegeven.

Maestro. De Kroonpring heeft mij 20 stuivers gegeven, en de verzekering van zijne bescherming.

Berlolotto. Ik daag u uit, eene uwer vlooijen in krijgsmansgewaad te stellen tegen eene der mijnen, gewapend enkel met een pennevêertje!

Maestro. Ik neem de uitdaging aan.

Een der Toehoorders. Neem het publiek tot scheidsman, en ge zult eene goede beurs maken.

Berlolotto. Het zij zoo! Wij zullen zien!

De Regtbank komt in de zaal terug; en beide partijen begeven zich weder naar hare plaats, zeggende: »Wij zullen zien!"

De Regtbank verklaart, dat het gebezigde woord *kwakzalver*, in de aankondiging van Maestro, geen *laster* daarstelt, maar wel het vergrijp van *openbare beleediging*, strafbaar volgens Art. 19 van de Wet van 17 Mei 1819. Zij veroordeelt Maestro tot 16 *fr.* boete.

De Heer Barillon. En de aanplakking van het vonnis?

De Voorzitter. De Regtbank vergunt dit niet.

De Advocaat des Konings. Het zou eene aankondiging, een schouwburgsbiljet zijn, ten koste van den aangeklaagde.

(*Vaderl. Letteroefeningen voor 1834.*)

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.